

Sygn. akt II Ca 942/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Bazelan (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Grzegorz Grymuza

Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra

Protokolant Sekretarz sądowy Emilia Trąbka

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 3 września 2014 roku, sygn. akt I C 1951/12

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1. w ten sposób, że zasądzoną w nim od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 15242 zł 66 gr (piętnaście tysięcy dwieście czterdzieści dwa złote sześćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami obniża do kwoty 13 056 zł 68 gr (trzynaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2012 roku do dnia zapłaty i oddala powództwo także co do kwoty 2185 zł 98 gr (dwa tysiące sto osiemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami;

b) w punkcie 3. w ten sposób, że zasądzoną w nim tytułem zwrotu kosztów procesu od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 3305 zł (trzy tysiące trzysta pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu obniża do kwoty 1559 zł 92 gr (tysiąc pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze);

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 744 zł 53 gr (siedemset czterdzieści cztery złote pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

Sygn. akt: II Ca 942/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie:

1. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 15.242,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 2.185,98 zł od dnia 22 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty,

- 13.056,68 zł od dnia 19 marca 2012 roku do dnia zapłaty (pkt I);

2. w pozostałym zakresie oddalił powództwo oraz zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 3305 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt 3).

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał na następujące ustalenia i motywy swego rozstrzygnięcia:

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w dniu 3 lipca 2008 roku w Ł. podpisało z (...) Funduszem (...) umowę leasingu operacyjnego (OH) nr (...) na samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...). Umowa została zawarta na 36 miesięcy. Dnia 16 lipca 2008 roku protokołem zdawczo-odbiorczym samochód został przekazany do użytkowania powodowi. Powód tym samym wyraził zgodę na ubezpieczenie pojazdu w zakresie AC, OC i NNW w (...) Spółce Akcyjnej. Okres ubezpieczenia obejmował od 16 lipca 2008 roku do 15 lipca 2009 roku Zgodnie z punktem VI a i b w/w umowy, powód miał obowiązek dokonania pełnego ubezpieczenia oraz pokrycia wszelkich wydatków związanych z ubezpieczeniem samochodu. Z dniem 16 lipca 2008 roku powód zawarł umowę ubezpieczenia w (...) Spółce Akcyjnej.

Za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. powód wykupił polisę AC, OC i NNW w (...) S.A. na okres od 16 lipca 2009 roku do 16 lipca 2010 roku. Od chwili kiedy powód skorzystał z usług (...), ten razem z (...) Funduszem (...) we W. z każdym okresem zbliżającego się końca okresu ubezpieczenia, informował (...) o możliwości wykupienia nowego ubezpieczenia. Dnia 15 lipca 2010 roku, również za pośrednictwem (...) P., powód wykupił ubezpieczenie OC, AC i NNW w (...) S.A. Okres ubezpieczenia obejmował okres od dnia 16 lipca 2010 roku do dnia 15 lipca 2011 roku. Ubezpieczenie zostało potwierdzone Polisé nr (...). Przed końcem okresu umowy ubezpieczenia, powód za pośrednictwem (...) E. Agencji (...) w Ł., dnia 12 lipca 2011 roku złożył wniosek o zawarcie ubezpieczenia komunikacyjnego w (...) S.A.. Umową z dnia 12 lipca 2011 roku powód zawarł umowę ubezpieczenia OC, AC i NNW w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego. Umowa potwierdzona polisą nr (...) została zawarta na okres od 16 lipca 2011 roku do 15 lipca 2012 roku. Powód przelewem z dnia 25 lipca 2011 roku, a następnie 19 stycznia 2012 roku opłacił dwie raty składek po 1.150 zł tytułem pierwszej i drugiej raty opłaty za polisę nr (...).

Sąd ustalił, że w dniu 19 lipca 2011 roku powód nabył od (...) Funduszu (...) we W. samochód osobowy S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Pismem z dnia 19 lipca 2011 roku (...) S.A. we W. poinformował powoda o konieczności przerejestrowania samochodu w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury sprzedaży, tj. od dnia 19 lipca 2011 roku. Zgodnie z wytycznymi (...) S.A. we W., powód przerejestrował samochód, który otrzymał nowy numer rejestracyjny, tj. (...). W związku ze zmianą nr rejestracyjnego samochodu, powód dnia 19 października 2011 roku podpisał z pozwanym aneks do umowy ubezpieczenia z dnia 12 lipca 2011 roku- aneks o nr (...) stanowił integralną część Polisy nr (...).

Dnia 15 października 2011 roku zaistniała szkoda dotycząca samochodu S. (...) o nr rejestracyjnych (...). Do zajścia doszło na Placu (...) w Ł. pod nieobecność powoda przez nieznanego sprawcę. W wyniku zajścia wymianie podlegał błotnik przedni prawy, napis błotnika przedniego prawego. Lakierowania wymaga błotnik przedni prawy. Koszt naprawy pojazdu wynosił 2.185,98 zł.

W celu bezgotówkowej naprawy, w ramach posiadanego AC, samochód został oddany do (...) Centrum (...), E. K. sp. j. w Ł.. Jednocześnie powód udzielił K. (...) -Centrum (...), E. K. sp. j. pełnomocnictwa do rozliczania się z pozwanym w ramach naprawy bezgotówkowej pojazdu. Szkodę komunikacyjną otrzymała nr: (...). Po zakończeniu naprawy, K. (...) wystawił na rzecz powoda fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 2.853,78 zł Z uwagi na art. 43 ust. 1 pkt. 12 lit.

c Ustawy o podatku od towarów i usług, powód z dniem 22 listopada 2011 r. przełał na konto K. (...) kwotę 533,63 zł i dokonał zgłoszenia szkody.

Sąd wskazał, że pozwany nie pokrył kosztu naprawy auta i nie pokrył kwoty wynikającej z faktury. Powód pismem z dnia 22 lutego 2012 roku wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.320,15 zł. Pozwany odmówił likwidacji szkody i nie pokrył kosztu naprawy pojazdu S. (...) o nr rej. (...).

W dniu 6 lutego 2012 roku samochód osobowy (...), którym kierowała T. L. (w-ce prezes Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o.) uczestniczył w kolizji w L., której sprawcą była kierująca. W wyniku zająciawymianie podlegał zderzak przedni, osłona zderzaka przedniego, kratka

przednia, kratka ozdobna zderzaka przedniego, listwa ozdobna kraty czołowej, reflektor przeciwmgielny prawy, błotnik przedni prawy, wspornik dolny zderzaka przedniego, zderzak tylny, uchwyt zderzaka tylnego, lampa tylna lewa, końcówka nadkola lewa i prawa. Lakierowania wymagał zderzak przedni, błotnik przedni prawy, zderzak tylny, drzwi tyłu dolne, ściana boczna lewa, osłona koła, drzwi przednie prawe, blacha zamka. Koszt naprawy pojazdu wynosił: części zamienne i materiały, w tym lakiernicze: 9.274,69zł (części zamienne), 1.781,41 zł. (koszty materiału lakierniczego) + 185,49zł. (normalia inne materiały) = 11.241.59 zł - 25% = 8.431,19 zł, robocizna (10 JC na l rbg): - lakierowanie 130 JC /10 x 80 zł = 1.040 zł prace blacharskie i mechaniczne 2 JC (koszty dodatkowe) + 141 JC (robocizna pozostała) razem 143 JC /10 x 80 zł = 1.144 zł. Razem: 8.431,19 zł. + 1.040 zł + 1.144 zł. = 10.615,19zł. + 23% VAT 13.056,68 zł.

W ramach posiadanego przez powoda ubezpieczenia AC, nr polisy: (...), powód w dniu 13 lutego 2012 roku zgłosił pozwanemu szkodę komunikacyjną. Szkada otrzymała nr (...). W celu naprawy powypadkowej, powód odstawił samochód do salonu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L.. Po zakończeniu naprawy, (...) Sp. z o. o. wystawiła za naprawę samochodu na rzecz powoda w dniu 30 marca 2012 r. fakturę VAT nr: (...) opiewającą na kwotę 18.972,52 zł. Pismem z dnia 4 kwietnia 2012 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.424,81 zł zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt. 12 lit. c Ustawy o podatku od towarów i usług - bez VAT, tj. bez kwoty VAT. Pozwany odmówił likwidacji szkody i nie pokrył kosztów naprawy pojazdu S. (...) o nr rej. (...).

Pismem z dnia 24 stycznia 2012 roku powód został poinformowany przez pozwanego o wygaśnięciu umowy ubezpieczenia z uwagi na wykupienie przez powoda pojazdu z leasingu. Według Ubezpieczyciela umowa wygasła w dniu 19 lipca 2011 roku W tym samym piśmie, pozwany dokonał wyliczenia rozliczenia składki AC, OC, NNW.

Kolejnym pismem, również datowanym na dzień 24 stycznia 2012 roku pozwany poinformował powoda o tym, że (...) nabył prawo do korzystania z ochrony ubezpieczeniowej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Do pisma została załączona polisa nr: (...) zawarta w dniu 24 stycznia 2012 roku. Jednocześnie pozwany wskazał powodowi nr rachunku wraz z terminem zapłaty składki w kwocie 316,50 zł.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd Rejonowy poczynił w oparciu o powołane w uzasadnieniu dowody z dokumentów, opinii biegłego sądowego oraz zeznania świadków postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, że powództwo Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Sąd Rejonowy podniósł, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. kwestionował podstawę prawną swojej odpowiedzialności. Jednakże w toku procesu jego stanowisko uległo zmianie. Także pełnomocnik powoda przyznał wyliczenia wskazane przez pełnomocnika pozwanego do kwoty kosztów naprawy pomimo, iż żądanie pozwu opiewało na kwotę wyższą. Zatem niesporna była zarówno kwestia istnienia odpowiedzialności pozwanego, jak i wysokości odszkodowania należnego powodowi.

Jako podstawę odpowiedzialności pozwanego Sąd Rejonowy powołał art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którymi: przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić

określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę, przy czym po myśli § 2 tego artykułu przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sąd Rejonowy wskazał, że strony łączyła umowa ubezpieczenia potwierdzona polisą nr (...). Powód przelewem z dnia 25 lipca 2011 r., a następnie 19 stycznia 2012 r. opłacił dwie raty składek po 1.150,00 zł tytułem pierwszej i drugiej raty opłaty za polisę nr (...), co bezwzględnie wynika z potwierdzenia przelewu z dnia 25 lipca 2011 r. k. 28 i potwierdzenia przelewu z dnia 19 stycznia 2012 r. k. 29. W dniu 19 października 2011 r. powód podpisał aneks do polisy nr (...), który zgodnie z notatką pozwanego aneks o nr (...) stanowił integralną część Polisy nr (...). W treści aneksu, wbrew twierdzeniom pozwanego, zostały zaktualizowane nowe dane, tj.: dane ubezpieczającego oraz nowe dane pojazdu - numer rejestracyjny. Zaś do aneksu została załączona kserokopia dowodu rejestracyjnego. Zgodnie z oświadczeniem pozwanego w aneksie okres ubezpieczenia obejmował okres od dnia 16 lipca 2011 r. do 15 lipca 2012 r., natomiast okres obowiązywania w/w zmian od dnia 19 października 2011 r. do dnia 15 lipca 2012 r. Ponadto aneks do umowy spornego ubezpieczenia został wystawiony na firmowym papierze pozwanego z wygenerowanym przez niego kodem kreskowym. W aktach sprawy znajdują się oryginały dokumentów potwierdzających podpisanie umowy (aneksu) z uprawnionym agentem, na których, widnieje obok podpisu agenta czytelna pieczętka. Takie stanowisko potwierdza także brak zwrotu przez pozwanego na rzecz powoda składek polisy.

Dwie szkody, które powód zgłosił pozwanemu powstały w okresie ochrony ubezpieczeniowej, tj. od 16 lipca 2011 r. do 15 lipca 2012 r. Pierwsza szkoda powstała w dniu 15 października 2011 r., druga szkoda powstała w dniu 06 lutego 2012 r., a więc zarówno jedno, jak i drugie zdarzenie powstało i zostało zgłoszone w okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia nr (...). Ponadto powód na etapie postępowania likwidacyjnego powiadomił Ubezpieczyciela o zaistniałych zdarzeniach.

Jeżeli chodzi o naprawę pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), to na skutek zdarzenia z października 2011 roku koszt naprawy wyniósł 2.456,29 zł netto tj. 3.021,24 zł brutto, zaś na skutek zdarzenia z dnia 6 lutego 2011 roku koszt naprawy wyniósł 14.790,59 zł netto tj. 18.192,43 zł brutto. Zatem całkowity koszt naprawy wyniósł kwotę 21.213,67 zł. W sprawie niniejszej powód domagał się zasądzenia odszkodowania w kwocie 17.744,96 zł. Natomiast w ocenie Sądu Rejonowego koszt napraw pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), na skutek zdarzenia z października 2011 roku wyniósł 2.456,29 zł netto tj. 3.021,24 zł brutto, zaś na skutek zdarzenia z dnia 6 lutego 2011 roku wyniósł 14.790,59 zł netto tj. 18.192,43 zł brutto. Zatem całkowity koszt naprawy wyniósł kwotę 21.213,67 zł. Jednak treść umowy łączącej strony, w szczególności przedmiot, zakres ubezpieczenia oraz wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela, precyzowały Ogólne Warunki Ubezpieczenia Pojazdów mechanicznych do Utraty, Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) oraz Kosztów Udzielenia Natychmiastowej Pomocy (...) dla Klienta Korporacyjnego (...) (dalej skrótowo powoływane jako OWU AC) ustalone uchwałą zarządu pozwanego (art. 384§1 i §2 k.c. w zw. z art. 807 k.c. i art. 812 k.c.). Jednocześnie, jak wynika z treści polisy powód przy zawarciu z pozwanym umowy ubezpieczenia otrzymał Ogólne Warunki Ubezpieczenia AC oraz zapoznał się z nimi, co potwierdził własnoręcznym podpisem. Tym samym, stosownie do przepisu art. 384 § 1 i § 2 k.c., strony związane były dostarczonymi ubezpieczonym wymienionymi wcześniej ogólnymi warunkami umowy. Zgodnie z § 20 ust. 4 OWU AC w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z (...) koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca stałego zameldowania lub miejsca siedziby firmy (...) lub w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu Ubezpieczającego, nie więcej niż 80 zł netto za roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie A. pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 19 ust. 2. Przy czym zgodnie z tabelą zamieszczoną w § 19 ust. 2 OWU AC, dla pojazdu w okresie eksploatacji 4 lata, potrącenie to wynosi 25 %. Z tego też względu Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego Towarzystwa na rzecz powoda odszkodowanie w łącznej wysokości 15.242,66 zł według powołanej wyżej kalkulacji.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 817 §1 k.c. i art. 481 §1 k.c.

Skoro po zaistnieniu szkody w październiku 2011 r. powód przesłał do pozwanego faktury w dniu 22 listopada to od tego dnia należy liczyć termin 30 dni, zatem odsetki należą się od dnia 22 grudnia 2011 roku. Natomiast szkoda z 6 lutego 2012 r. została zgłoszona 13 lutego 2012 r., czyli w dniu żądania zasądzenia odsetek dnia 19 marca 2012 r. upłynął 30 dniowy termin do wypłacenia odszkodowania i od tego dnia należą się odsetki. Pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia, w konsekwencji zasadnym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odsetek ustawowych od kwoty 2.185,98 zł od dnia 22 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty i od kwoty 13.056,68 zł od dnia 19 marca 2012 roku do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd Rejonowy oparł na dyspozycji art. 100 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w S. zaskarżając go w części, tj. w punkcie 1. w zakresie, w jakim Sąd I Instancji uwzględnił powództwo w kwocie 15.242,66zł. z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 22 grudnia 2011r. co do kwoty 2.185,98zł. oraz za okres od dnia 19.03.2012r. od kwoty 13.056,68zł. oraz w konsekwencji co do rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie 3. wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

a) niewłaściwe zastosowanie art. 6 k.c. i uznanie, że powód wykazał odpowiedzialność pozwanego za zapłatę odszkodowania;

b) niezastosowanie przepisów art. 805 §1 k.c., art. 353¹ k.c., art. 384 §1 k.c. w zw. z art. 65 §1 i 2k.c. w zw. z § 59 ust. 2 i 3 OWU AC o symbolu KW(...) (dalej: OWU AC) i uznanie, że strony łączyła umowa ubezpieczenia AC;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego i błędne ustalenia w tym w szczególności:

a) bezpodstawne uznanie, że pozwany w toku postępowania zmienił swe stanowisko w zakresie kwestionowania podstawy swej odpowiedzialności;

b) błędne ustalenie, że aneksem z dnia 19 października 2011 r. doszło do aktualizacji danych pozwalających na przyjęcie, że strony w czasie nastąpienia szkód w pojeździe łączyła umowa ubezpieczenia autocasco.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wnosił o:

1. zmianę punktu 1 zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa powoda także co do kwoty 15. 242,66zł. wraz z odsetkami;

2. w konsekwencji - o zmianę rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w punkcie 3 zaskarżonego wyroku w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania i obciążenie nimi powoda w całości;

3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pełnomocnik powoda wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja i zarzuty w niej podniesione są częściowo uzasadnione.

Przede wszystkim słusznie wywodzi skarżący, że Sąd Rejonowy bezpodstawnie uznał jakoby pozwany w toku postępowania zmienił swe stanowisko w zakresie kwestionowania podstawy swej odpowiedzialności i że odpowiedzialność ta była niesporna.

W piśmie z dnia 9 lipca 2014 roku pozwany przedstawił wprawdzie wyliczenie ile winno wynosić odszkodowanie, ale była to reakcja na wyliczenia biegłego mająca na celu uwzględnienie przy ustalaniu wysokości odszkodowania ogólnych warunków ubezpieczenia. Z pisma tego nie wynika jakoby pozwany uznawał swoją odpowiedzialność co do zasady. Wręcz przeciwnie pozwany podtrzymywał stanowisko zajęte w sprzeciwie (k.256v).

Niemniej jednak materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje, że pozwany ubezpieczyciel był zobligowany do zapłaty odszkodowania za szkodę powstałą wskutek zdarzenia z dnia 6 lutego 2012 roku w oparciu o umowę ubezpieczenia autocasco i w tym zakresie zarzut naruszenia art. 6 k.c. nie jest uzasadniony.

Poza sporem jest, że w dniu 12 lipca 2011 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia pojazdu S. (...) od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia Autocasco (k.26, 27), przy czym ubezpieczonym był właściciel pojazdu –leasingodawca (...) Spółka Akcyjna we W., potwierdzeniem czego była polisa nr (...) (k.26). Bezspornym także jest, że w dniu 19 lipca 2011 roku powód wykupił pojazd od leasingodawcy (k.30) i następnie przerejestrował go na siebie, po czym w dniu 19 października 2011 roku doszło do zawarcia aneksu do powyższej umowy ubezpieczenia. Natomiast istota sporu obecnie sprowadza się do skutków przedmiotowego aneksu (jak wynika z apelacji strona pozwana nie kwestionuje obecnie wysokości przyjątego przez Sąd Rejonowy odszkodowania).

Słusznie zauważa skarżący, że zgodnie z § 59 ust. 2 wiążących strony ogólnych warunków ubezpieczenia (OWU AC) co do zasady w razie zbycia pojazdu prawa z umowy ubezpieczenia nie mogą być przeniesione na nabywcę pojazdu, a stosunek ubezpieczenia wygasa z chwilą przejścia przedmiotu ubezpieczenia na nabywcę. Natomiast ust. 3 przewiduje możliwość przejścia praw z umowy ubezpieczenia w razie zmiany właściciela pojazdu w przypadku wykupienia pojazdu z leasingu przez dotychczasowego Korzystającego, ale pod warunkiem uprzedniego zgłoszenia (...) wykupienia pojazdu z leasingu wraz z wnioskiem o przepisanie umowy ubezpieczenia na nowego właściciela, nie później niż w dniu wykupu tegoż pojazdu.

Strona powodowa ani przed, ani bezpośrednio po nabyciu samochodu nie zgłosiła pozwanemu wykupu i nie złożyła wniosku o przepisanie umowy na nowego właściciela, co w świetle § 59 OWU spowodowało wygaśnięcie stosunku ubezpieczenia. Niemniej jednak po zawarciu w dniu 19 października 2011 roku aneksu do umowy uległ on wznowieniu i to na rzecz powoda jako ubezpieczonego.

Wprawdzie nie wynika to wprost z treści aneksu (k.161), ale okoliczności jego zawarcia, jak też treść powstałych wówczas dokumentów wskazują, że celem składanych wówczas oświadczeń stron była kontynuacja ubezpieczenia na rzecz powoda, a zgodnie z art. 65 § 2 k.c.: w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Mianowicie spisanie aneksu nastąpiło wobec wykupienia pojazdu i przerejestrowania go na powoda. Agent zawierający aneks w imieniu pozwanego wiedział jaki jest stan rzeczy i aneks był sporządzony właśnie po to, żeby uwzględnić nowy stan rzeczy w stosunku ubezpieczeniowym objętym polisą nr (...).

Do aneksu została dołączona kopia dowodu rejestracyjnego wskazująca powoda jako właściciela pojazdu, w aneksie wskazano, że stanowi on integralną część polisy, a powód Przedsiębiorstwo (...) Sp. zo.o. pojawił się jako ubezpieczający, podczas gdy wcześniej nie był wymieniony w polisie. Ponadto przy zawarciu aneksu strona powodowa otrzymała nowe potwierdzenie zawarcia ubezpieczenia, w którym jako posiadacza pojazdu wpisano (...) Sp. z o.o. (k.36) w miejscu gdzie w dotychczasowym potwierdzeniu figurował (...) S.A. O/L.” (k.27v).

Te okoliczności wskazują, że zawierając aneks strony uwzględniały także zmianę właściciela (tym samym osoby ubezpieczonej), a nie można się zgodzić jakoby aneks obejmował jedynie zmianę numeru rejestracyjnego. Trudno doszukać się innego celu zawarcia tego aneksu niż objęcie ochroną ubezpieczeniową nowego stanu rzeczy. W

konsekwencji od zawarcia przedmiotowego aneksu strony ponownie łączyła umowa ubezpieczenia Autocasco, przy czym na rachunek powoda.

Niemniej jednak nie ma podstaw do przyjęcia, żeby zawarcie aneksu miało moc wsteczną, tj., żeby jego skutki obejmowały także zdarzenie sprzed jego zawarcia – z dnia 15 października 2011 roku. Pozostawałoby to w sprzeczności z art. 806 § 2 k.c. (objęcie ubezpieczeniem okresu poprzedzającego zawarcie umowy jest bezskuteczne, jeżeli w chwili zawarcia umowy którakolwiek ze stron wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że wypadek zaszedł lub że odpadła możliwość jego zajścia w tym okresie), a ponadto z zapisu z aneksie wynika wprost, że zmiany obowiązują od 19 października 2011 roku.

Tym samym w dacie powstania pierwszej szkody strony nie łączyła umowa, w ramach której powód był uprawnionym do otrzymania odszkodowania i dlatego też na mocy art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. co do kwoty 2185 zł 98 gr z ustawowymi odsetkami od dnia 22 grudnia 2011 roku stanowiącej odszkodowanie za szkodę powstała w dniu 15 października 2011 roku.

Natomiast szkoda z dnia 6 lutego 2012 roku miała miejsce już po podpisaniu aneksu i tym samym w okresie gdy strony łączyła umowa ubezpieczenia Autocasco, w oparciu o którą pozwany zakład ubezpieczeń zobowiązany był do wypłaty odszkodowania w kwocie 13 056 zł 68 gr i w tym zakresie apelacja pozwanego jako bezzasadna podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

Konsekwencją zmiany merytorycznej wyroku jest zmiana rozstrzygnięcia co do kosztów procesu (z punktu 3. zaskarżonego wyroku), choć w dalszym ciągu zastosowanie ma zasada stosunkowego rozdzielenia kosztów z art. 100 k.p.c.

Mianowicie łącznie koszty procesu w pierwszej instancji wyniosły 6585 zł 19 gr, z czego strona powodowa poniosła kwotę 3305 zł (opłata od pozwu – 888 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 2400 zł i opłata od pełnomocnictwa – 17 zł), zaś strona pozwana kwotę 3280, 19 zł (863, 19 -wynagrodzenia biegłego i 2417 zł koszty pełnomocnika). Z uwagi na fakt, że żądanie powoda zostało uwzględnione ostatecznie w 73, 5 % (13056, 68 z 17744, 36), to pozwany winien ponieść koszty w takim zakresie, tj. kwocie 4840 zł 11 gr (73, 5 % z 6585,19), zaś powód w 26, 5 % - 1745 zł 08 gr.

Dlatego też pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 1559 zł 92 gr (4840,11- 3280,19; 3305-1745,08) tytułem kosztów procesu za pierwszą instancję, o czym orzeczono w punkcie I.b wyroku.

Z uwagi na fakt, że apelacja pozwanego została uwzględniona w części, tj. w 14, 4 % (2185,98 z 15242,66), a w części - w 85,6 % oddalona, to także w drugiej instancji podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowi art. 100 k.p.c.

Łącznie koszty procesu w drugiej instancji wyniosły 3163 zł, z czego strona pozwana poniosła kwotę 1963 zł (opłata od apelacji – 763 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 1200 zł), zaś strona powodowa 1200 zł (wynagrodzenia pełnomocnika). Z uwagi na to, że pozwany winien ponieść koszty w kwocie 2707,53 zł (85, 6 % z 3163), a powód w kwocie 455, 47 zł (14, 4 % z 3163), to pozwany jest zobligowany do zwrotu z tego tytułu powodowi kwoty 744 zł 53 gr (1200-455,47; 2707,53-1963), o czym orzeczono punkcie III. wyroku.

Z uwagi na powyższe i na podstawie wskazanych przepisów orzeczono jak w sentencji.